

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRĂREA NR. 630
Din 18.06.2008

Dosar nr: 117/2007

Petiția nr: 2430/16.03.2007

Petenti: D G

Obiect: Îngrădirea exercitării profesiei, prin nedistribuirea unor delegații pentru acordarea de asistență juridică din oficiu în cauze penale.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

1. D G , domiciliat în

I.2. Numele și domiciliul reclamatului

1. Baroul Prahova, cu sediul în Ploiești, Str. Mihai Bravu, nr. 2, Județ Prahova

II. Citarea părților

Urmare petiției înregistrate cu nr. 2430 din data de 16.03.2007, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 6620 și 6621 din data de 25.06.2007, la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 05.07.2007, părțile nu s-au prezentat.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerea părților

Susținerea petentului

Potentul, prin memoriul cu nr. 2430/16.03.2007, sesizează C.N.C.D cu privire la încălcarea egalității în drepturi a avocaților din cadrul Baroului Prahova, care nu îi acordă acestuia delegații pentru acordarea asistenței juridice din oficiu a unor cauze penale. Potentul susține că este membru al Baroului Prahova din 05.01.1998 și că, până în prezent nu a comis abateri de la normele legale sau de conduită, achitându-și toate taxele și impozitele legale. De asemenea, acesta precizează că, începând cu

luna ianuarie a anului 2006, i s-a refuzat de către Baroul Prahova delegarea pentru acordarea asistenței juridice din oficiu în unele cauze penale. Ulterior, petentul s-a adresat în scris în repetate rânduri conducerii Baroului Prahova cu privire la speța în cauză însă nu a primit un răspuns favorabil.

Prin adresa cu nr. 7589 din 23.07.2007, petentul a comunicat C.N.C.D-ului punctul său de vedere referitor la adresa trimisă de Baroul Prahova către C.N.C.D, prin care susține că motivația Baroului Prahova cu privire la obiectul petiției nu este fondată întrucât nu este datoria Baroului să asigure un venit minim garantat pentru avocații stagiați și că această obligație revine maestrului pentru care lucrează avocatul stagiar. De asemenea, în aceeași adresă, petentul menționează că sunt și alți avocați pensionari care primesc în continuare oficii.

Susținerea Baroului Prahova

Prin adresa cu nr. 5059 din 11.05.2007, Baroul Prahova a comunicat Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării punctul său de vedere cu privire la memoriul petentului prin care a susținut faptul că obligația de a asigura tinerilor avocați un venit minim este legală conform art. 283, alin. 1 din Statutul profesiei de avocat. De asemenea, se precizează că, avocaților care au ieșit la pensie nu li se mai repartizează cauze de asistență juridică obligatorii deoarece aceștia au deja un venit minim garantat, așa cum este și cazul petentului. În continuare, Baroul Prahova, susține că, petentului nu i s-a îngrădit niciunul din drepturile prevăzute de O.G nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată, ci, din contră, în ciuda obligațiilor financiare restante nu s-a pus problema suspendării sale din exercitarea profesiei.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține faptul că petentul se plânge de faptul că Baroul Prahova nu i-au mai distribuit delegații pentru acordarea asistenței judiciare din oficiu, începând cu ianuarie 2006.

În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă.

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Deci, pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile. În cazul de față petentul pensionar, profesând în continuare ca și avocat la Baroul Prahova face comparație cu alte persoane, care fac parte din categoria aceeași categorie de pensionari și care profesază ca și avocați, cărora li se acordă din oficiu cazuri, iar petentului nu. Testul de comparabilitate se face între persoane care fac parte din aceeași categorie „pensionari”, care profesază în continuare ca și avocați

b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare. Petentul apreciază că, criteriul care stă la baza discriminării ar fi acela că este pensionar.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege. Colegiul Director reține că în cazul de față nu este încălcat dreptul la muncă, deoarece petentul poate reprezenta persoane în instanță. Faptul că nu i se acordă cauze din oficiu, nu se poate reține ca fiind un drept încălcat. Colegiul Director reține faptul că Baroul Prahova recurge la măsuri afirmative pentru tineri, acordându-le din oficiu cazuri.

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

Colegiul Director constată că în această speță nu sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2 alin. 1, pentru ca aspectele sesizate să fie calificate ca fiind fapte de discriminare, conform OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare, potrivit art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membri Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

